

26 Νοεμβρίου 2023

Όσιος Σοφιανός, επίσκοπος Δρυινουπόλεως και Αργυροκάστρου

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές](#)

Ὁ ἅγιος
ἐπίσκοπος

σοφιανός
ἀρχιεπίσκοπος
πόλεως

χειρ.
K. ZABEROG

Σοφιανός ὁσίας (ἔργο Ζούβελου)

Ο Άγιος Σοφιανός, υπήρξε σημαντική θρησκευτική προσωπικότητα της εποχής του στην περιοχή της Ηπείρου και θεωρείται ο πρόδρομος του Κοσμά του Αιτωλού και του αγίου Νεκταρίου του Τέρπου, οι οποίοι όλοι μαζί αγωνίστηκαν να διδάξουν το

Χριστό στο Ανατολικό Ιλλυρικό (Ήπειρος) και αναχαίτισαν τους εξισλαμισμούς των Ελλήνων κατοίκων του. Γεννήθηκε πιθανότατα στο χωριό Πολύτσιανη (περιοχή Πωγωνίου της Βορείου Ηπείρου). Έμεινε γνωστός από τη στιγμή που ανέλαβε επίσκοπος Δρυινοπόλεως (περιοχή Αργυροκάστρου, Δέλβινου, Χειμάρρας).

Το 1672 μ.Χ. ίδρυσε στο τοπικό μοναστήρι του Αγίου Αθανασίου σχολείο. Την εποχή που έζησε, οι εξισλαμισμοί ήταν ιδιαίτερα σύννητες φαινόμενο. Ο ίδιος θέλοντας να αντιμετωπίσει αυτή την κατάσταση περιόδευε από χωριό σε χωριό για να πείσει τον κόσμο να διατηρήσει τις παραδόσεις και την θρησκεία του και πολλούς χριστιανούς της Ηπείρου τους επέστρεψε στην πατρώα πίστη και τους τόνιζε ότι είναι Ρωμιοί. Όλοι οι ιστοριοδίφες της Ηπείρου αναφέρουν πως αν δεν υπήρχε ο άγιος Σοφιανός, οι Μουσουλμάνοι θα εγκαθιδρύονταν μέχρι τη Ναύπακτο. Το 1711 μ.Χ., λίγους μήνες πριν τον θάνατό του, παραιτείται από τα αρχιερατικά καθήκοντα και γίνεται μοναχός για να αποδοθεί αποκλειστικά στο κηρυκτικό και ιεραποστολικό του έργο.

Λόγω του χαρακτήρα του ήταν ιδιαίτερα σεβαστός ακόμη και από τους μουσουλμάνους, οι οποίοι λέγεται ότι ορκίζονταν στ' όνομά του. Μαρτυρείται μάλιστα η περίπτωση μιας νεαρής μουσουλμάνας, που απελπισμένη προσέφυγε στον Άγιο, αδυνατώντας να βρει το κεντημένο με χρυσά φλουριά φέσι της. Εκείνος προσευχήθηκε θερμά και της αποκάλυψε ότι το φέσι της βρισκόταν στην φωλιά ενός πελαργού, υποδεικνύοντας μάλιστα το ακριβές σημείο, όπου λίγο αργότερα το βρήκε ευγνωμονώντας τον Άγιο.

Ένα ακόμη θαύμα του Αγίου μαρτυρούν οι ιστορικές πηγές και οι προφορικές μαρτυρίες. Τη Μονή του Αγίου Αθανασίου επισκέφτηκε ένας διαβάτης, στον οποίο οι μοναχοί διηγήθηκαν κάποιο θαύμα. Στη διήγηση ήταν παρών και ο Άγιος Σοφιανός, που άκουγε προσεκτικά. Ο διαβάτης αρχικά φάνηκε δύσπιστος στη διήγηση των μοναχών και κατόπιν εξέφρασε έντονα την απιστία του. Τότε ο Άγιος σηκώθηκε και διέταξε ένα νεαρό καλογέρι να πάρει από το τζάκι τρία κομμάτια ξύλου κερασιάς, που καίγονταν. Ζήτησε από τον ξένο και άπιστο διαβάτη και τον καλόγερο να τον ακολουθήσουν στην αυλή και, παίρνοντας την αξίνα, φύτεψε τα καμένα τρία κομμάτια ξύλου λέγοντας στο διαβάτη ότι αυτά θα ανθίσουν και θα καρποφορήσουν μέχρι την επόμενη άνοιξη, για να του δείξει ο Θεός έμπρακτα ότι η διήγηση των μοναχών για το αναφερόμενο θαύμα ήταν πέρα για πέρα αληθινή.

Και με τις προσευχές του Αγίου το θαύμα έγινε. Τα καμένα ξύλα έπιασαν ρίζες, έβγαλαν φύλλα και καρπούς, όπως εκείνος είχε προβλέψει. Βρίσκονται ακόμη και στις μέρες μας στον περίβολο της Ιεράς Μονής, που σήμερα φέρει πλέον και το όνομα του Αγίου και ονομάζεται Μονή Αγίων Αθανασίου και Σοφιανού.

Ο Άγιος Σοφιανός κοιμήθηκε στις 26 Νοεμβρίου του 1711 μ.Χ. Η τιμία του κάρα καθώς και τα ιερά του λείψανα είναι θαυματουργά και φυλάσσονται σε περίτεχνες θήκες, τα οποία από την Μονή του Οσίου μεταφέρθηκαν για λόγους ασφαλείας από τον ευλαβέστατο ιερέα του χωριού π. Ευθύμιο Καλαμά και τους κατοίκους του στο κεντρικό ιερό Ναό των Ταξιαρχών της Πολύτσανης, όπου μέχρι σήμερα φυλάσσονται για αγιασμό και ευλογία. Ιδιαίτερο σημείο της Χάρης του Θεού είναι ότι από την παραμονή της της εορτής του, στις 25 Νοεμβρίου, μέχρι την κυριώνυμη ημέρα το χέρι του Αγίου, ένα από τα άγια λείψανα που έχουν διασωθεί, είναι ιδιαιτέρως θερμό.

Τα πρώτα υμνογραφικά του ανήκουν στον Γεράσιμο Μικραγιαννανίτη, υμνογράφο της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας. Ωστόσο, έχουν γραφτεί πολλές ακολουθίες και υμνογραφικά έργα για τον άγιο Σοφιανό.

Τέλος, η ιερά ανδρώα Μονή του αγίου Νικολάου εν Βουνένιοις στα Καμπιά Θεσσαλίας αγιογράφησε την εικόνα του.

Άπολυτίκιο

Ίεραρχίας κεχρισμένος τῷ μύρω, ἀρχιερέυς περιφανής ἀνεδείχθης πᾶσι Χριστοῦ θεράπων ἐνθεώτατος, καί σοφῶς ἐποίμανας τόν λαόν τοῦ Κυρίου, Σοφιανέ ὄσιε, διά λόγων καί ἔργων· καί νῦν δυσώπειπάντοτε Χριστόν, ἐλεηθῆναι τούς σέ μακαρίζοντας.

Μεγαλυνάριο

Τῆς Δρυϊνουπόλεως ἱερός ποιμήν ἀνεδείχθης, ὡς τῶν πάλαι Ίεραρχῶν μιμητῆς ἐν πάσι, Σοφιανέ παμμάκαρ, ἐνθέοις προτερήμασι σεμνυνόμενος.

Πηγή: gethsimani.blogspot.gr